

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Β. Κριμπᾶς: «Μαθήματα Ἀμπελοουργίας»
2. Β. Λογοθέτης: «Ἀμπελοουργία»
3. Δ. Καββάδας: «Βιολογία τοῦ φυτοῦ» Τόμος ΙΙΑ΄
4. Δ. Καββάδας: «Βοτανικόν—Φυτολογικόν Λεξικόν»
5. Θ. Ραυτόπουλος: «Γενική Δενδροκομία»
6. Α.Τ.Ε. «Αἱ Φυτορμόναι καὶ αἱ γεωργικαὶ τῶν ἐφαρμογαῖ» Δελτ. 4
7. Σταφιδικόν Δελτίον Α.Σ.Ο. Τεύχη 9—10 καὶ 13—14

Εἰσηγήσεις τῆς συσκέψεως τῶν γεωπόνων

Α! Ἐπὶ τῆς παρατηρουμένης ἔμπυρνης τῆς Σταφιδαμπέλου

Ἐγένετο εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Μ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνεκοινώθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν διάφοροι ἀπόψεις ὑπὸ τῶν Γεωπόνων τοῦ Ἰδρύματος κ.κ. Γεώργ. Παπαφισώρου, Κων. Μπίθα, Γεώργ. Ἀναστασίου, Φ. Λαμπροπούλου, Γ. Γκίocka, Π. Χλιάπα, Π. Καλοφώνου καὶ Π. Ἐμμανουηλίδη.

Κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως, καθ' ἣν ἀνεπτύχθησαν διάφοροι ὑποθέσεις καὶ γινώμαι διὰ τὴν ἔρμηνειάν τῆς ἐκδηλουμένης ἔμπυρνης εἰς τὴν σταφιδάμπελον καὶ δεδομένου ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ θέματος γενόμεναι μέχρι σήμερον πειραματικαὶ ἐργασίαι εἶναι λιγοσταὶ καὶ μὴ διευκρινίζουσαι πλήρως τὸ φαινόμενον, τοῦ κ. Γ. Παπαφισώρου διαφωνοῦντος καὶ ὑποστηρίζοντος τὸ λελυμένον τοῦ ζητήματος τῆς ἔρμηνείας τῆς ἐμφανίσεως τῶν γιγάρτων εἰς τὴν Κορινθιακὴν Σταφίδα, συμφώνως πρὸς τὴν συνημμένην ἔκθεσίν του, ἀπερασίθη ἡ ἐκτέλεσις ἐμπεριστατωμένης μελέτης διὰ τὴν διαλεύκανσιν τοῦ ρόλου, τὸν ὅποιον παίζουν ἐπὶ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ φαινομένου: 1) ἡ ἐποχὴ, θέσις καὶ πλάτος τῆς χαραγῆς, 2) αἱ φυτορμόναι καρποδέσεως, 3) ἡ βλαστητικότητα καὶ περιεκτικότης τῆς γύ-

ρεως εἰς φυτορμόνας, 4) ἡ λίπανσις, 5) τὸ κλάδεμα ὡς καὶ τὰ χλωρὰ κλαδεύματα, 6) οἱ κλιματολογικοὶ παράγοντες.

Ἐπίσης ἐπεσημάνθη ἡ ἀνάγκη φυσιολογικῆς μελέτης τοῦ φαινομένου ὡς καὶ ἀνατομικῆς τοιαύτης, καὶ ἡ ἀνάγκη γενετικῆς μελέτης τῆς σταφιδάμπελου πρὸς ἐπιλογὴν καθαρῶς ἀπυρηνου κλώνου.

Διαπιστοῦται ἡ ἀνάγκη ὅπως μελετηθοῦν καὶ ἐντοπισθοῦν αἱ σταφιδικαὶ περιφέρειαι ὡς πρὸς τὸ ἤψυμένον ποσοστὸν ἔμπυρνης.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἀκαμάτες καὶ τὰ σχιζοφύλλικα παράγουν ἔμπυρηνους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σταφυλάς. Παρὰ τῶν κ.κ. Λαμπροπούλου καὶ Μπίθα ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς παρατηρουμένης αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σχιζοφυλλικῶν καὶ ἀκαματῶν πρέμων εἰς τοὺς σταφιδαμπελώνας. Τὸ γεγονός τοῦτο θεωροῦν ὅτι συμβάλλει εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γενικοῦ ποσοστοῦ ἔμπυρνης τοῦ Σταφιδοκάρπου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω γίνεται εἰσῆγησις ὅπως ἐπισημανθοῦν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν οἱ ἀκαμάτες καὶ τὰ σχιζοφύλλικα καὶ ὑπὸ τῶν Γεωπόνων τὰ πρέμνα τὰ παρουσιάζοντα συμπτώματα μολυσματικοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Ἡ σύσκεψις εἰσηγεῖται πρὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ ΑΣΟ ὅπως λάβῃ τὰ